

Ontmoeten op de Veluwe

Editie december 2023 - 06

In dit Kind is God ons nabij, Immanuël

Komt ons in diepe nacht ter ore:
de morgenster is opgegaan,
een mensenkind voor ons geboren,
God zal ons redden, is zijn Naam.
Opent uw hart, geloof uw ogen,
vertrouwt u toe aan wat gij ziet:
hoe 't woord van God van alzo hoge
hier menselijk aan ons geschiedt.

Geen ander teken ons gegeven,
geen licht in onze duisternis
dan deze mens om mee te leven,
een God die onze broeder is.
Zingt voor uw God, Hij openbaarde
in Jezus zijn menslievendheid.
Zo wordt de wereld nieuwe aarde
en alle vlees aanschouwt het heil.

Zoals de zon komt met zijn zegen,
een bruidegom van licht en vuur,
zo komt de koning van de vrede,
voorgoed gekomen is zijn uur.
Hij huwt de mensen aan elkander,
zijn liefde gaat van mond tot mond.
Hij geeft zijn lichaam ons in handen.
Zo leven wij zijn nieuw verbond.

Elk jaar rondom de Kerstdagen word ik er weer aangesproken door bovenstaande tekst van Huub Oosterhuis. Samen met het fresco van Giotto krijgen de woorden nog meer kleur en diepte. 'Vertrouwt u toe aan wat gij ziet: hoe 't woord van God van **alzo hoge**, hier **menselijk** aan ons geschiedt...' Het 'alzo hoge' wordt verbeeld door de engelen die hun lofprijzing omhoog richten én naar beneden. Zij loven God de Vader en zijn Zoon, naar de wereld gezonden. We zien het 'alzo hoge' ook in de gouden aureolen om het hoofd van Maria, Jozef en het Kind.

Het menselijke wordt zichtbaar in de tedere blik van Maria en de zorgende handen van de kraamhulp. Zorg en aandacht. Hoe gewoon is dat, maar tegelijk van grote waarde. We zien het menselijke ook in het schamele onderkomen, waarbij de os en ezel meer oog voor het kind in de kribbe lijken te hebben dan Jozef. Slaapt hij?! Ook de herders hebben Jezus nog niet ontdekt. Ze staren naar boven, naar de engelen die het Ere zij God zingen.

We kunnen een snel oordeel vellen over Jozef of de herders. Maar als ik eerlijk ben, lijk ik weleens op de herders. Als ik geen oog heb voor het goede vlak voor mij, maar op zoek ben naar het grote, het meeslepende. Of juist het tegenovergestelde. Ik sluit mijn ogen, net als Jozef, omdat ik moe ben of mezelf liever even afscherm van het leed in onze wereld of de kwetsbaarheid van de kerk.

De herders, de schapen, Jozef, de engelen... ze nemen hun plek in op het fresco. Maar mijn oog trekt vooral naar het gedeelte links midden. Daar gebeurt iets. Het geheimenis van het geloof ligt in de blik van Maria naar haar Kind en de blik van het Kind naar zijn moeder. Daar is écht contact, in die blik verbindt de hemel zich met de aarde. In dit Kind is God ons nabij, Immanuël. Deze mensenzoon en Zoon van God zal een weg gaan van dienstbaarheid en opoffering. Hij kijkt niet voorbij aan de schuld en het lijden in de wereld. 'Zo wordt de wereld nieuwe aarde en alle vlees aanschouwt het heil.'

Dank!

In het afgelopen jaar heb ik weer veel ambtsdragers, collega's en gemeenteleden ontmoet. Er waren mooie gesprekken tijdens mijn reguliere bezoeken aan kerkenraden en collega's. Ontmoetingen waarin we stil staan bij onze bronnen. Waar put je inspiratie uit als ambtsdrager? Wanneer ervaar je dat Jezus in je midden is? Tijdens deze ontmoetingen is ook ruimte voor de pijn en voor vragen over de toekomst van de kerk. Wat kun je doen om jonge mensen betrokken te houden? Hoe spreek je over het Evangelie in een taal en in vormen die aansluiten bij mensen van nu? Met soms de tegenvraag of dat wel nodig is? Hoe houden we het vol, qua menskracht en qua financiën? U zult het nodige herkennen. Ondanks deze zorgen en vragen ga ik bijna altijd met een goed gevoel naar huis. Omdat ik in veel kerkenraden ook enthousiasme proef. Het is mooi om te zien hoe mensen samen optrekken en zich geroepen en verantwoordelijk weten voor de plaatselijke gemeente!

Er zijn ook lastige ontmoetingen, omdat er onenigheid is. Op de terugweg verzucht ik dan weleens: waarom hebben mensen niet wat meer geduld met elkaar? Waarom luisteren we niet wat beter naar elkaar? Waarom verdedigen we vooral onze eigen belangen of standpunten? Het is mooi als een 'buitenstaander' kan helpen om weer in gesprek te komen, de pijn te benoemen en de blik weer naar voren te richten. Maar eerlijk is eerlijk, het lukt niet altijd en soms zijn mensen beschadigd door de gang van zaken.

Komend jaar hoop ik weer veel ambtsdragers en collega's te ontmoeten. Gesprekken waarin we elkaar bemoedigen en prikkelen. Ontmoetingen waarin we elkaar mogen zien als broeders en zusters, samengeroepen in de naam van Jezus Christus. Voor nu wens ik jullie allen mooie en gezegende Kerstdagen toe!

Doopdienst in protestantse gemeente Hall-Voorstonden

Op het moment dat het doopwater over haar hoofd gaat ervaar ik een intens gevoel van: 'hier wordt écht gedoopt!' In de week na deze zondag voel ik het nog. Hoe bijzonder het is dat een 60-jarige vrouw de stap zet om gedoopt te worden nadat haar belijdende 'ja, dat verlang ik' door de kerk klonk. Bijzonder voor haar én ook bijzonder voor de gemeente. Na 16 jaar doet iemand weer belijdenis in onze kerk en na 8 jaar wordt de doop bediend.

Sinds juni 2016 werk ik als pastor/ voorganger in deze gemeente van zo'n 250 leden waarvan zo'n 25 mensen de diensten bezoeken. Van die 250 leden zijn er ruim 200 boven de 50 jaar. Belijdenis- en doopdiensten, men kan het zich niet meer herinneren wanneer die geweest zijn. Met Pinksteren 2022 besluit ik in een opwelling, maar wel heel bewust, om hier een dagelijks gebedspunt van te maken. Ik lees in de bijbel hoe groot de kracht van gebed is en ik geloof dat dit ook voor nu geldt. Ik ga bidden, vol verlangen, verwachting en met volharding.

Het eerste dat ik bemerk is dat het mijzelf wat doet. Bidden keert terug naar de bidder: 'Wat doe jijzelf, Jolanda?'. Voor mij is dit het zetje om nú de Alphacursus echt te gaan organiseren. Al langer loop ik met deze gedachte rond en dit gebed geeft me de moed om door te zetten. Vijf dagen voor de start komt de eerste aanmelding en uiteindelijk starten we met zeven mensen! Een mooie tijd volgt voor zowel de deelnemers als mij. Daarna blijft het stil. Met Pinksteren 2023 vragen sommigen: 'je bidt nu een jaar, is er al wat gebeurd?' Ik kan enkel zeggen: 'ik blijf volhouden, blijf bidden, op God vertrouwen en moet dat proces ook loslaten'. Dan belt in de zomer één van de Alpha-deelnemers op, ze wil meer weten over dopen en hoe dat dan moet. Op een zondag in

november schenkt haar man het water in de doopvont en wordt ze gedoopt. God verhoort gebeden en zegent inzet van mensen.

En nu? Ik bid door. Dat opnieuw mensen die bevrijding door het evangelie mogen ervaren, om geloofsgroei, om vrede en heil in het dorp én om vrijmoedigheid en geloofsvertrouwen in mij. Ik vind het geregeld best lastig om het vol te houden, om de moed niet te laten zakken, om de zegen te blijven zien i.p.v. de tegenslagen. Het is soms ploeteren in de marge. En toch, en toch ... de heilige Geest gaat door en ik mag verrast aanhaken. Ik verlang naar meer daarvan.

Jolanda Aantjes

Pastor Protestantse gemeente Hall en Voorstonden

De Varende Gemeente

Zondag 12 november was een bijzondere dag voor de schippers. Op die dag werd de Protestantse gemeente van bijzondere aard De Varende Gemeente te Arnhem geïnstitueerd in het kerkgebouw in Duisburg. Tot heden was het schipperspastoraat één van de taken van de Dienstenorganisatie. Maar in goed overleg is besloten om een zelfstandige gemeente met een eigen kerkenraad te vormen. Deze gemeente is ingedeeld bij de classicale vergadering Gelderland Zuid &

Oost. Aan deze gemeente is ds. Dirk Meijvogel verbonden. Met deze link komt u bij het volledige verslag verlucht met de nodige foto's.

Grijs en groen - over generaties in de kerk

In het eerste halfjaar van 2024 nodigen we iedereen die geïnteresseerd is uit om aan te schuiven bij een deel van de classicale vergadering. We geven invulling aan het speerpunt 'Grijs en groen - over generaties in de kerk'. Op 13 februari en 28 mei is Corina Nagel-Herweijer onze gast. Zij heeft onderzoek gedaan naar de wijze waarop jongeren binnen de Protestantse Kerk in Nederland leren geloven. Corina deelt met ons de belangrijke inzichten uit het onderzoek. Er is ook ruimte voor vragen. Op de tweede avond zoeken we verdere verdieping. Er zijn dan meerdere gesprekstafels waaraan je met elkaar in gesprek kunt gaan over een

bepaald thema. Bv. thematafel 'leren geloven als je weinig andere christenen kent' of 'welke factoren stimuleren het leren geloven van jongeren'. We hopen dat we elkaar aan deze tafels ook kunnen inspireren en/of waardevolle ideeën met elkaar kunnen delen.

We hopen naast de leden van de classicale vergadering ook mensen welkom te heten die in de gemeente werken met jonge mensen en gezinnen. Als je dit stukje leest en iemand op het oog hebt die hier wat aan zou kunnen hebben, geef het dan aan hem of haar door! We stellen het op prijs als je het even doorgeeft als je van plan bent te komen. Stuur dan een mail aan de scriba van de classis: ccVeluwe@kpnplanet.nl.

Eerste avond:

datum & tijd: 13 februari, 19.30 uur - 20.45 uur

plaats: Eben Haëzerkerk, Zonnedaauw 8, Apeldoorn

Tweede avond:

datum & tijd: 28 mei, 19.30 uur - 20.45 uur

plaats: Kerkelijk Centrum De Regenboog, Biezenplein 1, Harderwijk

Vertrouwenspersonen

De Protestantse Kerk wil een veilige kerk zijn. Een gemeenschap zonder (seksueel) grensoverschrijdend gedrag, intimidatie of bedreiging. In veel gemeenten zijn vertrouwenspersonen aangewezen. Als je hier als kerkenraad nog niet over nagedacht hebt, kan de informatie op de website helpend zijn. Er is een [verdiepend artikel over de taak van de vertrouwenspersoon](#) en ook een [pagina met allerlei vragen en tips](#). Het aanstellen van vertrouwenspersonen is nou net zo'n aspect van kerk-zijn dat je goed samen kunt doen met een naburige gemeente. Dat scheelt in de organisatie en het kan de drempel verlagen om contact op te nemen met een vertrouwenspersoon, omdat je hem of haar niet regelmatig tegenkomt in de kerkdienst tijdens andere activiteiten in de gemeente, je dorp of je wijk.

Winterschool: Leven met verlies

De Stichting Contextueel Pastoraat organiseert op 4 en 5 januari voor pastores en geestelijk verzorgers een tweedaagse winterschool rond 'Leven met verlies' in het Dominicanenklooster te Huissen. In deze winterschool bestuderen en trainen we aan de hand van literatuur en casuïstiek hoe het contextuele perspectief pastores helpt in hun bijstaan van wie 'leven met verlies'. De winterschool wordt aangeboden voor pastores in brede zin: predikanten en kerkelijk werkers, geestelijk verzorgers in instellingen van gezondheidszorg, bij justitie of defensie, korpsofficieren (Leger des Heils) en anderen die professioneel (!) pastor zijn. Ook hulpverleners die mensen bijstaan in hun verlieservaringen zijn welkom. Deelnemers krijgen vooraf toegang tot een digitale readermap met artikelen over het thema en kunnen ook zelf casuïstiek inbrengen. Enige kennis van de contextuele benadering wordt verondersteld. Deze winterschool is niet geschikt als inleiding in het contextuele gedachtegoed. Daarvoor dient de introductiecursus in april 2024, eveneens in Huissen. Zie voor meer informatie de [website](#) van Stichting Contextueel Pastoraat.

Informatie over de classis

Website: www.pknclassisveluwe.nl. Zie ook Facebookpagina **Classis Veluwe - Protestantse Kerk**

Je ontvangt deze 'Ontmoeten op de Veluwe' omdat je betrokken bent bij de Classicale Vergadering Veluwe. Zie voor actuele informatie ook de website van de classis. Voel je vrij deze nieuwsbrief verder te sturen en informatie hieruit te gebruiken in het kerkblad of op de website van je gemeente. In de Nieuwsbrief is ook ruimte voor initiatieven of ervaringen uit de gemeenten in de classis. Stuur dus gerust iets in.

ds. Wilbert van Iperen - w.vaniperen@protestantsekerk.nl - 06 - 31 99 14 77